

Споредъ Иоанъ Екзархъ селското население въ България живѣло въ „хыжы сламены“, докато градското обитавало въ „истъби“ — дървени кѫщи. — Както „истъби“ така „хыжы сламенны“ сѫ били дървени кѫщи. Специалното подчертаване съ прилагателното „сламенни“ въ последниятъ терминъ, изтъква само факта, че тѣзи сгради сѫ били покрити съ слама, тѣй както и Кантакузенъ скобщава за една колиба съ слаби стени, съ една врата и покрита съ слама, намираща се до крепостта Силимврия. Върху развитието на тази кѫща отъ тази епоха по конкретни данни нѣма за сега. Могатъ да се правятъ само общи разсъждения и въроятни предположения. Интересъ ще е представлявала само планинската кѫща, чието влияние не ще е закъснело да се непочувства и въ полската кѫща.

Въ планините съ иголистни гори се е развилъ блоковия строежъ (Blockhausbauweise), а въ планини съ широколистна гора се развива паянтовия маниеръ на работа. И двата тѣзи начини сѫ дървени конструкции. Може сѫщо да се предположи, че паянтовия начинъ на строежъ, е настѫпилъ въ момента, когато горитъ по една или друга причина сѫ намалели и се е почувствовало липса на дървения материалъ.

Двата вида строежъ блоковъ и паяновъ развиватъ два вида сгради блокови и паянови. Следъ извѣстенъ периодъ врѣме блоковия градежъ не се развива, и настѫпва едно измѣстване на последния отъ паянтовиятъ. — Паянтовия отъ своя страна се рязвила въ три вариации, отъ чисто конструктивна гледна точка: плетарка, когато полетата между гредитъ се изпълватъ съ плеть и омазватъ отъ дветѣ страни съ глина размесена съ слама, долма — когато тия полета вмѣсто съ плеть се попълватъ съ глинени кирпици и съ баскии, когато скелета на сградата се обкове отъ дветѣ страни съ дървени пърте, следъ което се измазва съ глина и плева.

Блоковия и паянтовия начинъ на строене указватъ различно влияние върху по нататъшното развитие на кѫщата. При блоковия начинъ на строене, по чисто техническо — конструктивни причини, постройката не е могла да има, нито голѣми размѣри, нито богато съченение, тѣй като дължината на стенитъ не е могла да бѫде по-голѣма отъ най-голѣмата дължина на дървенитъ стебла съ които сѫ разполагали, а надено то на последнитъ, за получаване на голѣма дължина на външнитъ стени, при тогавашната техника е било невъзможно, или най-малко — струвало е скжпо и отъ тука неприложимо. При паянтовия строежъ това неудобство не сѫществува: свободата и възможността да се удължаватъ стенитъ е билъ всѣкакъ възможенъ. И действително съ течението